

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-720/20 – 1

Zaak C-720/20

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

24 december 2020

Verwijzende rechter:

Verwaltungsgericht Cottbus (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

14 december 2020

Verzoekster:

RO, wettelijk vertegenwoordigd

Verweerster:

Bondsrepubliek Duitsland

[OMISSIS]

VERWALTUNGSGERICHT COTTBUS

BESLISSING

[OMISSIS]

In de bestuursrechtelijke procedure
van RO, [wettelijk] vertegenwoordigd,

verzoekster,

[OMISSIS]

tegen

Bondsrepubliek Duitsland, [OMISSIS]

verweerster,

inzake: asielrecht

heeft de 5. Kammer (vijfde kamer) van het Verwaltungsgericht Cottbus (bestuursrechter in eerste aanleg Cottbus, Duitsland)

op 14 december 2020

[OMISSIS]

als volgt beslist:

De behandeling van de zaak wordt geschorst.

Overeenkomstig artikel 267 VWEU wordt het Hof van Justitie van de Europese Unie verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen: [Or. 2]

1. Is, gelet op de door het Unierecht nagestreefde doelstelling om secundaire stromen van personen die om internationale bescherming verzoeken te voorkomen, alsmede op het in bovengenoemde verordening tot uitdrukking gebrachte algemene beginsel van eenheid van het gezin, een analoge toepassing van artikel 20, lid 3, van verordening (EU) nr. 604/2013 geboden in een situatie waarin een minderjarig kind en zijn ouders in dezelfde lidstaat om internationale bescherming verzoeken, terwijl de ouders reeds internationale bescherming in een andere lidstaat genieten en het kind pas werd geboren in de lidstaat waarin het om internationale bescherming heeft verzocht?
2. Indien de eerste vraag bevestigend moet worden beantwoord, hoeft het asielverzoek van het minderjarige kind op grond van verordening (EU) nr. 604/2013 dan niet te worden behandeld en moet dan een overdrachtsbesluit overeenkomstig artikel 26 van de verordening worden genomen, waarbij in ogenschouw wordt genomen dat voor de behandeling van het verzoek van het minderjarige kind om internationale bescherming bijvoorbeeld de lidstaat verantwoordelijk is waarin zijn ouders internationale bescherming genieten[?]
3. Indien bovenstaande vraag bevestigend moet worden beantwoord, is artikel 20, lid 3, van verordening (EU) nr. 604/2013 dan ook van overeenkomstige toepassing, voor zover in de tweede zin van dit artikel het doorlopen van een eigen procedure voor het later geboren kind als niet noodzakelijk wordt aangemerkt, hoewel dan het gevaar bestaat dat de opnamelidstaat geen kennis heeft van een mogelijke opnamesituatie van het minderjarige kind respectievelijk dat deze een analoge toepassing van

artikel 20, lid 3, van verordening (EU) nr. 604/2013 volgens zijn bestuurlijke praktijk weigert en daarmee voor het minderjarige kind het gevaar bestaat een "refugee in orbit" te worden [OMISSIS] [?]

4. Kan, indien de tweede en derde vraag ontkennend moeten worden beantwoord, jegens een minderjarig kind dat in een lidstaat om internationale bescherming heeft verzocht, een besluit van niet-ontvankelijkheid overeenkomstig artikel 33, lid 2, onder a), van richtlijn 2013/32/EU in analoge toepassing ook dan worden genomen, als weliswaar niet het kind zelf, maar wel zijn ouders in een andere lidstaat internationale bescherming genieten? **[Or. 3]**

Motivering

Verzoekster werd op 21 december 2015 in Duitsland geboren. Zij is onderdaan van de Russische Federatie. Ook de ouders en de vijf broers en zussen van verzoekster, waarvan een deel minderjarig is, zijn onderdaan van de Russische federatie. De ouders en de vijf broers en zussen genieten in Polen vluchtelingenbescherming. De bescherming werd hun in Polen op 19 maart 2012 verleend. In december 2012 verlieten de ouders Polen en reisden zij naar Duitsland. Daar hebben zij asiel aangevraagd. Een verzoek om overname van het Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (federale dienst voor migratie en vluchtelingen, Duitsland) aan Polen werd door de autoriteiten aldaar afgewezen, waarbij zij wezen op de reeds door [Polen] verleende vluchtelingenbescherming. Over de asiolverzoeken van de ouders en de broers en zussen van verzoekster in Duitsland is nog niet definitief beslist. In 2016 heeft verzoekster in Duitsland een asiolverzoek ingediend. Voor verzoekster werd geen procedure voor de vaststelling van de verantwoordelijkheid, zoals bedoeld in verordening (EU) [nr.] 604/2013 gevolgd. Bij besluit van 20 maart 2019 heeft het Bundesamt für Migration und Flüchtlinge het asiolverzoek van verzoekster niet-ontvankelijk verklaard. In zijn motivering wijst het Bundesamt erop dat op grond van verordening [EU] nr. 604/2013 en in het bijzonder met het oog op de artikelen 9, 10 en 20, lid 3, daarvan een andere lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek.

Hiertegen heeft verzoekster [OMISSIS] beroep ingesteld bij de verwijzende rechter.

De prejudiciële vragen 1 tot en met 3 zijn relevant voor de beslissing, omdat het van het antwoord daarop afhangt of Duitsland verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek van verzoekster om internationale bescherming op grond van artikel 3, lid 2, eerste alinea, of artikel 21, lid 1, derde alinea, respectievelijk 23, lid 3, van verordening (EU) nr. 6[0]4/2013, of dat het verzoek niet in Duitsland wordt behandeld en een overdrachtsbesluit op grond van artikel 26 van de verordening moet worden genomen. De vierde prejudiciële vraag is relevant voor de beslissing, omdat in het geval van een bevestigend antwoord daarop de in casu bestreden besluit van het Bundesamt für Migration und

Flüchtlinge met toepassing van het nationale procesrecht ook als besluit tot niet-ontvankelijkverklaring op grond van artikel 33, lid 2, onder a), van richtlijn 2013/32/EU kan worden opgevat. **[Or. 4]**

[OMISSIS]

WERKDOCUMENT